Disiplin İptalinde Ücret Farkı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 9. Hukuk Dairesi	04.03.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/9246	2026/1948	İş K. 22, HMK 370/1, HMK 371

ÖZET

Disiplin kararıyla unvanı indirilen banka çalışanı, kararın hukuka aykırılığı yargı kararıyla tespit edilince ücret farkı ve temettü istedi. Alacaklar eski ücretten, ödenenler mahsup edilerek hesaplandı; işyeri uygulaması temettünün tek taraflı kaldırılamayacağı kabul edildi, Yargıtay onadı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/disiplin-iptali-unvan-indirimi-ucret-farki-temettu-2026-1948/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

9. Hukuk Dairesi 2025/9246 E. , 2026/1948 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 29. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2022/1400 E., 2025/1671 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul Anadolu 28. İş Mahkemesi

SAYISI : 2019/1084 E., 2021/1156 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin 15.03.1990 tarihinde davalı Banka bünyesinde memur olarak çalışmaya başladığını, gösterdiği yüksek performans neticesinde şube müdürlüğüne kadar yükseldiğini, 2009 yılından ünvanının indirildiğini, 2016 yılına kadar müdür olarak görev yaptığını, müvekkili hakkındaki soruşturma neticesinde davalı işverence 08.02.2016

tarihli ve 1 sayılı Disiplin Komitesi kararı ile işten çıkarılmasına ve mali sorumluluğuna karar verildiğini, bu karara yapılan itiraz üzerine 31.08.2016 tarihli ve 17992 sayılı itiraz değerlendirme kararı ile müvekkilinin ünvanının müdürlükten yönetmenliğe indirilmesine ve mali sorumluluğunun devamına karar verildiğini, müvekkilinin yaklaşık 7 ay süren soruşturma neticesinde Genel Müdürlüğe atandığını, disiplin cezasına karşı açılan dava neticesinde davanın kısmen kabulü ile müvekkiline itham edilen eylem ile verilen disiplin cezası örtüşmediğinden davalı tarafın 08.02.2016 tarihli ve 1 sayılı Disiplin Komitesi kararının ve bu karara bağlı verilen 31.08.2016 tarihli ve 17992 sayılı itiraz değerlendirme kararının usul ve kanuna uygun olmadığının tespitine karar verildiğini, müvekkilinin ünvanının müdür kadrosundan yönetmen kadrosuna haksız bir şekilde indirilmesi üzerine müvekkilinin ücretinde, ikramiyesinde ve görev tazminatı gibi ödemelerde azalma olduğunu ileri sürerek eksik ödenen ücret, ikramiye, haksız kesinti, temettü, eksik ödenen kıdem tazminatı ile yıllık ücretli izin alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının Disiplin Komitesi kararında tespit edildiği üzere usulsüz işlemler sebebiyle disiplin cezası aldığını, davacının ücretinden haksız kesinti iddiasının doğru olmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının ünvan ve dolayısıyla ücretinin indirilmesi sonucunu doğuran Disiplin Komitesi kararının haksızlığının kesinleşen yargı kararıyla sabit olduğu anlaşılmakla; kararın kalkmasıyla sonuçlarının da ortadan kalkacağı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne, kıdem tazminatından yapılan kesintiye yönelik talebin ise reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davalı tarafça verilen disiplin cezasının mahkeme kararı ile iptal edilmesi sonucunda alacak taleplerinin davacının ünvanı düşürülmeden önceki ücreti üzerinden hesaplanması ve davalı işverence ödenen kısımlar mahsup edilmek suretiyle karar verilmesinde hata bulunmadığı, davalı Bankada istifa edenlere temettü alacağının ödenmemesi yönünde karar alındığı, ancak temettü ödemesi işyeri uygulaması hâline geldiğinden yapılan esaslı değişiklik ile tek taraflı olarak kaldırılamayacağı veya ödeme şartlarının değiştirilemeyeceği, bu suretle davacının işbu alacaktan mahrum bırakılamayacağı belirtilerek davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Davacının gerçekleştirdiği usulsüz işlemler sonucunda disiplin cezası aldığını,

2. Müvekkili Bankada uygulanan talimat gereğince; hakkında soruşturma yapılan ve görevden uzaklaştırılan personele temel ücret veya ünvan ücretinin ödeneceğinin belirtildiğini,

3. Temettü ödemesine hak kazanmadığını ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık; davacı hakkında verilen disiplin cezasının mahkeme kararı ile iptal edilmesinden sonra davacıya eksik ödeme yapılıp yapılmadığı ile temettü alacağına ilişkindir.

Bölge adliye mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 371. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere göre usul ve kanuna uygun olup davalı vekilince temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeple;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edene yükletilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

04.03.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.